

Amprente

Ioan Daniel

Poem

Oameni mari și învățați
Au trecut pe acest pământ
Generali și împărați
Cu putere în cuvânt

Unora li s-au supus
Chiar și neamuri și popoare
Și atîția le-au adus
Bogății și închinare

Însă viața și-au sfârșit
Și s-a stins a lor onoare
Ca un foc s-au mistuit
Și-au căzut toți în uitare

Dar istoria ne-nvață
Și cultura despre ei
C-au avut și ei viață
Odată cu adânc temei

Alexandru și Napoleon
Împărați de seamă ai lumii
Toți s-au dus pe-al morții ton
Lăsând loc deșertăciunii

Goethe Schiller și Petrarca
Epicur Spinoza și Traian
Și-au pierdut de-a pururi barca
În al amintirilor mărgean

Pe a lor învățătură
Prea puțin preț azi se pune
Căci a altora statură
Mai profund azi se impune

Dar a fost cineva-n toate
Ce-a pus preț pe om — pe cinste
Și deși-a trecut prin moarte
I-au rămas a Lui cuvinte

Doar a Lui învățătură
Se pune în aplicare

De atâția prin Scriptură
Căci putere-n Sine are

Prin Cuvântul Lui Hristos
Doar atâți și azi trăiesc
Omul Sfânt Cel mai frumos
Ce e Mirele ceresc

Și ce-a spus Hristos Mesia
Iată și azi se trăiește
De cei ce vor veșnicia
Și-Evanghelia îi crește

Nimeni nu-și cată salvarea
În a lumii-nvățătură
Viața veșnică-ndurarea
Ci-n Cuvântul din Scriptură

Dintre marii învățați ai lumii
Nimenia nu a promis
Viața veșnică la unii
Și intrare-n Paradis

Numai Domnul— El Hristos
Omului dă veșnicia
Celui care aici jos
Ține-n sine omenia

Și caută cinstea și iubirea
Trăind în neprihănire
Înflorind desăvârșirea
Și-având drept la mântuire

Vedeți azi cum se-mplinește
În Scriptură ce e scris
Cuvântul ce ne vorbește
Și ce Domnul ne-a promis

Doar Scriptura ne arată
Că omul va propăși
Dar viața cea curată
Chiar el o va părăsi

Cum se poate-nțelepciunea
Amprenta să și o pună
Însă vai neprihănirea
Să dispară ca o glumă

Iată-n lumea aceasta crudă
Acesta e adevărul
Căci păcatul ne inundă
Și-și amplifică misterul

Cine s-ar mai fi gândit
Căci știința va-nflori
Și păcatul cel cumplit
În lume s-a răspândi

De ce omul nu trăieșete
Viața așa cum i s-a dat
Ci știința-și risipește
În tot ce este păcat

Unde știința e în floare
Cum se poate ca păcatul
Să planeze-n lumea mare
Și nu cinstea oare altul

Sunt lucruri ce condamnate
Au fost aspru în trecut
Însă azi sunt aclamate
Cinstea iată s-a pierdut

A murit chiar și pudoarea
Și rușinea s-a topit
Omul nu mai vrea salvarea
Căci păcatul l-a orbit

Cinstea nu mai este țintă
Ci păcatul—fărdeleagea
Însă noi viața sfântă
O vrem azi—oglundă legea

Vrem să fim curați și sfinți
În lumină să trăim
Nu-n păcat să fim pierduți
Pe Hristos să-l proslăvim

Haideți dar în curăție
Viața nouă s-o trăim
Privind înspre veșnicie
Ai Lui Isus—toți să fim

Numai El e Adevărul
Și știința cea profundă
El ne este aici țelul

Ce-n lumină ne inundă

Slavă-i fie Lui Hristos

Glorie cinste onoare

Din păcate El ne-a scos

Și ne-a dat a Lui salvare

17-07-2017 cluj